Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie

Nr. 4 | Kraków, dnia 14 lutego 1936 r. | Rok IV.

TREŚĆ:

PRZYSPARZAJ RADJOABONENTÓW — ZWALCZAJ RADJOPAJĘCZARZY.

POCZTA

24

Uruchomienie prywatnych punktów sprzedaży znaczków i płatnych druków pocztowych.

Wszystkie urzędy pocztowe są uprawnione do wydawania zezwoleń na sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych prywatnym odsprzedawcom we własnym obszarze pocztowym.

Wydawanie zaś takich zezwoleń w obszarach pocztowych agencyj poczt. należy do kompetencji właściwych urzędów obwodowych. —

W związku z postanowieniami § 57, ustęp c) 6. Instrukcji organizacyjnej państw. przeds. P. P. T. i T. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 20. z 1935 r. poz. 56) w sprawie uruchomienia prywatnych punktów sprzedaży znaczków i płatnych druków pocztowych Dyrekcja O. P. i T. zarządza, co następuje:

1) Udzielanie zezwoleń na sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych prywatnym odsprzedawcom za prowizją należy do zakresu działania:

a) naczelników urzędów pocztowych i pocztowo-telekomunikacyjnych I do V kl. we własnym obszarze pocztowym,

b) naczelników właściwych urzędów obwodowych w obszarach pocztowych wszystkich podległych im agencyj pocztowych.

2) Przy wydawaniu zezwoleń na sprzedaż znaczków pocztowych należy stosować postanowienia § 21. przepisów II. P. 4. zgodnie z ich sprostowaniem, ogłoszonem w Dz. Urz. M. P. i T. 6 z 1935 r. poz. 19.

W interesie państw. przeds. P. P. T. i T. leży, aby w każdej miejscowości było **jaknajwięcej** odsprzedawców znaczków pocztowych. Wobec tego nie należy stawiać żadnych trudności osobom, które proszą o zezwolenie na sprzedaż znaczków lecz zezwolenia bezzwłocznie udzielać.

Potrzebne druki na ten cel jak zezwolenie na sprzedaż znaczków i instrukcję dla odsprzedawców należy zamawiać w Oddziale Eksploatacji Pocztowej D. O. P. i T.

3) Ewidencję prywatnych odsprzedawców znaczków prowadzą urzędy pocztowe w osobnym na ten cel przeznaczonym zapisku, zawierającym numer porządkowy, imię i nazwisko odsprzedawcy, datę wydania zezwolenia, datę cofnięcia zezwolenia. Agencje pocztowe prowadzą ewidencję odsprzedawców na podstawie zezwoleń wydanych przez właściwy urząd obwodowy. Urzędy obwodowe prowadzą oprócz ewidencji prywatnych placówek sprzedaży, czynnych na własnym obszarze pocztowym, również ewidencję prywatnych miejsc sprzedaży czynnych na terenie całego obwodu według poszczególnych placówek pocztowych. W tym celu mają urzędy pocztowe podległe urzędowi obwodowemu, równocześnie z wydaniem lub cofnięciem każdego zezwolenia powiadamiać o tem bezzwłocznie właściwy Urząd obwodowy. Urzędy obowodowe zaś mają każdą zmianę w stanie prywatnych odsprzedawców znaczków pocztowych na terenie obwodu zaraz podawać do wiadomości Oddziałowi Eksploatacji Pocztowej D. O. P. i T.

Nadmienia się, że prywatnemu odsprzedawcy znaczków pocztowych przysługuje tytułem wynagrodzenia prowizja w wysokości 1 proc. od zakupionych w urzędzie znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6. z 1932 r. poz. 60).

Nr. PP. 70/14 z dnia 7. lutego 1936 r.

TELEGRAF I TELEFON

25

Przeprowadzanie rozmów służbowych.

Rozporządzenia Dyrekcji z dnia 21/VI. 1934 r. Nr. TE. 64/34 (Dz. Zarz. Dyr. O. P. i T. Nr. 10. z 1934 r.) dotyczące przeprowadzania rozmów służbowych zmienia się o tyle, że z dniem 1. lutego br. zwalnia się urzędy (agencje) od obowiązku przedstawiania miesięcznych wykazów rozmów służbowych. Wszystkie inne postanowienia, zawarte w powyższem rozporządzeniu, pozostawia się nadal w mocy, a w szczególności:

1) Zakaz przeprowadzania rozmów służbowych w godzinach największego nasilenia rozmów międzymiastowych, tj. między godziną 10-tą a 13-tą. W powyższych godzinach mogą być przeprowadzane rozmowy służbowe tylko w **nadzwyczajnych wypadkach**, kiedy zwłoka w porozumieniu, mogłaby pociągnąć za sobą poważne następstwa.

2) Zakaz przeprowadzania rozmów służbowych z błahych przyczyn i to tak między urzędami (agencjami), jakoteż z Dyrekcją. W tych wypadkach będzie się zamawiającym rozmowy, bez istotnie ważnej przyczyny, przypisywało należytość za rozmowę, według obowiązującej taryfy.

Ponadto przypomina się PP. Naczelnikom (Kierownikom) obowiązek czuwania, aby im podległy personel, nieprzeprowadzał t. zw. rozmów „bez ołówka", co jest jawnem nadużyciem ukrócającem dochody przedsiębiorstwa. W ujawnionych wypadkach, będą winni pociągani do odpowiedzialności materjalnej i dyscyplinarnej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Nr. TE. 10/8/36 z dn. 27 stycznia 1936 r.

26

Ulgowy abonament radjofoniczny.

W celu ujednostajnienia interpretacji §, 2, ust. 2, pkt. a zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 października 1935 r. o opłatach radjofonicznych, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, (Dz. Taryf p. t. i r. Nr. 15/35 poz. 27) wyjaśnia się, że za właścicieli, posiadaczy lub dzierżawców użytków rolnych należy uważać wyłącznie tylko osoby fizyczne a nie prawne, bowiem przyczyną wprowadzenia w życie postanowienia § 2, ust. 2, pkt. a, o opłatach radjofonicznych było dążenie do umożliwienia korzystania ze słuchowisk radjofonicznych tylko biednym (małorolnym) mieszkańcom wsi, odpowiadającym warunkom przepisanym w pkt. a) zacytowanego postanowienia, czyli osobom fizycznym, a nie zrzeszeniom czy też instytucjom t. j. osobom prawnym.

Nr. TE. 50/36 z dnia 6. lutego 1936 r.

27

Aparaty do sygnalizacji przeciwkradzieżowej (alarmowej).

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 31 grudnia 1935 Nr. TE. 2100 zezwoliło z dniem 1 stycznia b. r. na instalowanie na sieciach państwowego przedsiębiorstwa P. P. T T. dla użytku abonentów telefonicznych aparatów służących do sygnalizacji przeciwkradzieżowej (alarmowej).

Aparaty alarmowe mogą być zakładane dla abonentów central automatycznych w miejscowościach, w których centrale telefoniczne mają służbę w kategorji „N".

Zakładanie i korzystanie z aparatów alarmowych może się odbywać na następujących warunkach:

A. Warunki eksploatacyjne.

1. Aparaty do sygnalizacji przeciwkradzieżowej (alarmowej) mają zakładać i konserwować tylko te osoby (firmy), które otrzymały w tym celu upoważnienie od właściwej Dyrekcji Okręgu P. i T. (§ 11 ordynacji telefonicznej).

Przy udzielaniu upoważnień na zakładanie tychże aparatów należy stawiać za warunek, iż stosowany sprzęt musi być całkowicie wykonany w kraju.

2. Abonent, który ma zamiar zainstalować aparat do sygnalizacji, winien o tem pisemnie zawiadomić Dyrekcję O. P. i T., podając osobę (firmę), która wykona instalację oraz dzień, w którym instalacja ma być wykonana.

3.Dyrekcja O. P. i T. po sprawdzeniu, że instalację wykonać ma firma upoważniona do do zakładania takich aparatów, winna zawiadomić abonenta, iż w dniu instalacji zostanie wydelegowany z urzędu technik, który sprawdzi przed przyłączeniem do sieci telefonicznej czy instalacja urządzenia sygnalizacyjnego jest wykonana właściwie.

Abonent obowiązany jest uiszczać następujące opłaty przewidziane (nową) taryfą telefoniczną:

a) jednorazową — według poz. 18, ust. (1)

b) miesięczną — „ „ 18, ust. (2)

(wysokość stawek w opracowywanej taryfie przyjęto: jednorazowo 5 zł. i miesięcznie — 1 zł.

5. Aparat sygnalizacyjny, bez względu na to czy stanowi on włanośc abonenta czy firmy, winien być konserwowany przez firmę, która dokonała instalacji.

6. Za prawidłowe działanie aparatu sygnalizacyjnego przedsiębiorstwo „P. P. T. i T." nie odpowiada w żadnym wypadku.

7. Przedsiębiorstwo „P. P. T. i T." ma prawo w każdej chwili wyłączyć aparat do sygnalizacji z sieci telefonicznej o ile stwierdzi, że aparat ten w jakikowiek sposób zakłóca normalne działanie stacji abonentowej.

Po wykonaniu instalacji urząd p. —t. winien zanotować w karcie inwentarzowo - eksploatacyjnej właściwego abonenta fakt posiadania aparatu do sygnalizacji przeciwkradzieżowej (alarmowej).

Zaznacza się, że abonent, przed przyłączeniem urządzenia sygnalizacyjnego do stacji abonentowej winien złożyć oświadczenie na piśmie, iż są mu znane postanowienia regulujące zakładanie i używanie tego rodzaju urządzeń i że obowiązuje się ich przestrzegać.

B. Warunki techniczne.

1. Aparat sygnalizacyjny przyłączony być powinien do obwodu telefonicznego w sposób taki, by przy uruchomieniu aparatu obwód był na obydwóch żyłach izolowany od zwykłego aparatu telefonicznego.

2. Doprowadzenie do aparatu sygnalizacyjnego powinno być wykonane od puszki kablowej lub w razie braku jej od izolatorów końcowych po zewnętrznej ścianie budynku w sposób uniemożliwiający uszkodzenie przez włamywacza; w obrębie budynku doprowadzenie powinno być ukryte np. pod listwą odbojową lub w rurce pod tynkiem.

3. Instalacja sygnalizacyjna, służąca do uruchomienia aparatu, powinna być całkowicie oddzielona od sieci telefonicznej; instalacja ta powinna działać w sposób pewny, niezawodny i niedający powodów do fałszywych alarmów.

4. W chwili uruchomienia aparat powinien zamknąć obwód telefoniczny na opór nie większy niż 400 omów; aż do chwili zakończenia pracy aparatu pętla powinna być stale zamknięta, z wyjątkiem okresu impulsowania.

5. Impulsowanie powinno rozpocząć się pomiędzy 10-tą a 15-tą sekundą od chwili zamknięcia pętli.

6. Szybkość impulsowania oraz stosunek przerwy do zwarcia powinny odpowiadać systemowi centrali miejskiej, do której aparat ma być przyłączony i nie powinny zmieniać się więcej niż o 5 proc. po 100-krotnem uruchomieniu aparatu. Przerwa pomiędzy kolejnemi serjami impulsów powinna trwać 0,8 — 1 sek. W czasie impulsowania obwód telefoniczny powinien być zwarty przez sprężyny impulsujące, w szereg z któremi nie powinno być żadnych oporów: nie powinno być również żadnych oporów równoległych.

7. Nadawanie sygnału alarmowego powinno rozpocząć się w ciągu 3 sekund od chwili zakończenią impulsowania i trwać 2—3 minuty. Jeśli aparat przystosowany jest do dwukrotnego wywoływania, po zakończeniu pierwszej serji alarmowej, obwód telefoniczny powinien być rozwarty na okres 5 sekund, poczem po upływie 10 —15 sekund od chwili ponownego zamknięcia pętli powinno rozpocząć się ponowne wybieranie numeru. Po zakończeniu pracy aparatu sygnalizazacyjnego obwód telefoniczny powinien być przerzucony spowrotem na aparat telefoniczny.

8. Nacisk sprężynek stykowych, przez które przechodzi obwód telefoniczny, gdy aparat sygnalizacyjny jest nieczynny, powinien być nie mniejszy niż 30 g.

9. Aparat sygnalizacyjny powinien spełniać w zakresie izolacji i wytrzymałości elektrycznej warunki, przepisane normalnie dla urządzeń telefonicznych: powinien być wykonany w sposób solidny, gwarantujący niezawodność działania; wewnątrz każdego aparatu powinien być umieszczony jego schemat zasadniczy i montażowy; zaciski aparatu powinny być zaopatrzone w wyraźne napisy.

10. Powinno być możliwe łatwe odłączenie aparatu sygnalizacyjnego i przerzucenie obwodu wprost na aparat telefoniczny, gdy zajdzie potrzeba zbadania obwodu przy uszkodzeniu.

11. Włączenie aparatu sygnalizacyjnego nie powinno w żadnym stopniu przeszkadzać normalnemu korzystaniu z obwodu telefonicznego, chyba, że aparat został uruchomiony.

12. Centrala alarmowa powinna być wyposażona w obwody telefoniczne, specjalnie zarezerwowane dla wywołań alarmowych i nie używane do rozmów zwykłych; liczba tych obwodów powinna być nie mniejsza niż 2. Centrala alarmowa powinna mieć obsługę 24-godzinną.

Nr. TE: 260/46 z dnia 7 lutego 1936 r.

28

Zaokrąglanie stawek przy obliczaniu opłat za dalsze minuty rozmowy ponad 3.

W myśl postanowień poz. 10. ust. 3. taryfy telefonicznej (Dz. Tar. p. t. i r. Nr. 17/35 r.) przy obliczaniu opłat za 1 minutę rozmowy — gdy rozmowa przeciąga się ponad 3 minuty — ułamek grosza należy zaokrąglać do pełnego grosza wzwyż.

Ponieważ przy takiem zaokrąglaniu otrzymuje się często cyfry niekończące się jak dotychczas na O lub 5, co utrudnia taryfikację oraz obrachunek z klijentem, przeto w myśl zarządzenia Ministerstwa P. i T. z dnia 1 lutego 1936 r. Nr. TE. 2100 należy stawki groszowe opłat za 1 minutę rozmowy zaokrąglać do 0 lub 5 wzwyż lub wdół przy zachowaniu następującej zasady:

przy 2 groszach ponad 0 lub 5 należy stawkę zaokrąglać wdół do 0 lub 5 groszy.
„ 3 „ „ „ „ „ zaokrąglać wzwyż do 0 lub 5 groszy,
np. gdy za 1 minutę rozmowy wypada 34 gr. należy za dalsze minuty pobrać po 35 gr,
gdy za 1 minutę rozmowy wypada 67 gr. należy za dalsze minuty pobrać po 65 gr.
gdy za 1 minutę rozmowy wypada 1.17 zł. należy za dalsze pobrać po 1.15 zł.
„ „ „ „ „ „ 1.34 „ „ za dalsze pobrać po 1.35 zł,
„ „ „ „ „ „ 1.67 „ „ za dalsze pobrać po 1.65 zł. itd.

W celu ułatwienia personelowi manipulacyjnemu obliczania opłat przy rozmowach, trwających ponad 3 minuty należy się posługiwać tabelkami z obliczonemi opłatami za rozmowy 1 minutowe według załączonego wzoru.

Nr. TE. 20/36 z dnia 10 lutego 1936 r.

TABELA OPŁAT ZA ROZMOWY KRAJOWE.

ODLEGŁOŚĆ W KLM.	W GODZINACH SILNEGO RUCHU				W GODZINACH SŁABEGO RUCHU				ROZMOWY PRAS.		ROZMOWA P.A.T.	
	Zwykła		Pilna		Zwykła		Pilna					
	Pierwsze 3 min.	Każda dalsza min.	Pierwsze 3 min.	Każda dalsza min.	Pierwsze 3 min.	Każda dalsza mim.	Pierwsze 3 min.	Każda dalsza min.	Pierwsze 3 min.	Każda dalsza min.	Pierwsze 3 min.	Każda dalsza min.
od 25 — 50 klm.	100	35	200	70	60	20	120	40	50	15	30	10
od 50 — 100 klm.	200	65	400	130	120	40	240	80	100	35	60	20
od 100 — 200 klm.	300	100	600	200	180	60	360	120	150	50	90	30
od 200 — 300 klm.	350	115	700	230	210	70	420	140	175	60	105	35
od 300 — 400 klm.	400	135	800	270	240	80	480	160	200	65	120	40
od 400 — 500 klm.	450	150	900	300	270	90	540	180	225	75	135	45
od 500 — 600 klm.	500	165	1000	330	300	100	600	200	250	85	150	50
od 600 — 700 klm.	550	185	1100	370	330	110	660	220	275	90	165	55
od 700 — 800 klm.	600	200	1200	400	360	120	720	240	300	100	180	60
od 800 — 900 klm.	650	215	1300	430	390	130	780	260	325	110	195	65

29

Przymusowe ściąganie opłat radjofonicznych.

Odnośnie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 6. lutego br. Nr. TR. 659. zarządza się, by wnioski egzekucyjne na zaległe opłaty radjofoniczne były sporządzane nie na jednomiesięczną opłatę jak dotychczas, lecz na trzymiesięczną.

To znaczy, że w przypadkach nieuiszczenia przez abonenta jakiejkolwiek opłaty radjofonicznej należy w zwykłym trybie uprzedzać go o ściągnięciu tej opłaty w drodze postępowania przymusowego w administracji, jednakże z pierwszym wnioskiem egzekucyjnym występować do Urzędu Skarbowego dopiero po nieuiszczeniu przez tego abonenta jeszcze 2-ch następnych rat miesięcznych. Następne wnioski egzekucyjne, w razie dalszego zalegania z opłatami, należy sporządzać na opłatę radjofoniczną trzymiesięczną i wysyłać je odpowiednio w odstępach trzymiesięcznych.

Powyższe postępowanie nie dotyczy ściągania normalnych opłat radjofonicznych uiszczanych rocznie lub kwartalnie oraz opłat radjofonicznych z dostarczeniem kompletów odbiorczych „Detefon" lub „Echo", co do których to opłat obowiązuje dotychczasowy tryb postępowania.

Nr. TE. 50 36 z dnia 13 lutego 1936 r.

30

Współpraca central prowincjonalnych przy uskutecznianiu połączeń telefonicznych z Warszawą.

Urządzenia nowej centrali międzymiastowej w Warszawie zdecydowały o konieczności wprowadzenia szeregu zmian w postępowaniu telefonistki centrali prowincjonalnej, współpracującej z telefonistką Warszawy.

Szereg trudności, z jakiemi spotykają się centrale prowincjonalne przy współpracy z Warszawą, spowodowany jest w głównej mierze nieprzystosowaniem się tych central do zmienionych warunków pracy Warszawy. W celu usunięcia tych trudności należy stosować się do sposobu postępowania podanego niżej.

W Warszawie istnieje podział ruchu na wychodzący i wchodzący. Obsługa central prowincjonalnych, mających bezpośrednie połączenie z Warszawą, dzwoniąc do Warszawy, dostać się może za każdym razem do innej telefonistki, pracującej na ruchu wchodzącym. Telefonistki w Warszawie zgłaszają się nazwą centrali i swoim numerem służbowym (np. Warszawa 123). — Przyczem telefonistka w Warszawie nie wie jakie miasto dzwoni i dlatego telefonistka centrali wzywającej powinna natychmiast po zgłoszeniu się Warszawy wymienić nazwę swojej centrali, a następnie żądany numer w Warszawie (np. tu Lublin proszę 10-25-16). — Numeru abonenta, zamawiającego rozmowę, podawać nie należy. Warszawa, słysząc numer, powtarza go, łączy natychmiast i wydzwania żądanego abonenta. Obowiązkiem centrali wzywającej jest po uzyskaniu połączenia, sprawdzenie numeru i zawiadomienie abonenta w Warszawie, jakie miasto do niego dzwoni, np. „czy Nr. 10-25-16? — dzwoni Kraków — proszę mówić".

Dla należytego wykorzystania obwodu koniecznem jest, aby centrala wzywająca dzwoniąc do Warszawy i żądając Nr. abonenta, miała już przygotowanego swego abonenta i od chwili wydzwonienia Warszawy do chwili rozpoczęcia rozmowy nie wyłączała się z obwodu.

Czasu trwania rozmów wchodzących do Warszawy nie należy uzgadniać, gdyż stanowiska ruchu wchodzącego w Warszawie nie posiadają zegarków, wobec czego nie mogą informować o czasie tych rozmów. Dla ujednostajnienia sposobu postępowania również Warszawa nie będzie podawać czasu trwania rozmów wychodzących z Warszawy.

Przy przekazywaniu z Warszawy zamówień na rozmowy, które dla innych central prowincjonalnych są rozmowami tranzytowemi, oraz zamówień na rozmowy z wezwaniem do rozmównicy, Warszawa **nie będzie podawać numeru abonenta zamawiającego rozmowę.**

Urządzenia nowej centrali MM. w Warszawie nie pozwalają w przypadkach jak ostatni na natychmiastowe wykonanie połączenia przygotowanego przez miasta współpracujące z Warszawą. Dlatego też należy jedynie zawiadomić Warszawę o możności uskutecznienia zamówionej rozmowy, a wybór obwodu, na którym ma być wykonane połączenie, należy pozostawić inicjatywie Warszawy.

W razie trudności przy współpracy z Warszawą należy je usuwać przez bezpośrednie porozumienie się telefonicznie z Kierownikiem Ruchu Centrali MM. w Warszawie.

Nr. TE. 20/36 z dnia 12 lutego 1936 r.

ADMINISTRACJA.

31

Zmiana okręgów pocztowych.

Z dniem 10 lutego 1936 r. wyłącza się gromady Krzyżówka i Roztoka Wielka, gminy Łabowa powiatu nowosądeckiego Województwa krakowskiego z zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu pt. Krynica-Zdrój 1. oraz gromadę Kamianna, gminy Łabowa z zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu pt. Grybów, a włącza się je równocześnie do zamiejscowego obszaru pocztowego agencji pocztowej Łabowa.

Nr. OOrg. 42/7 z dnia 10 stycznia 1936 r.

32

Zmiana okręgów pocztowych.

Z dniem 10 lutego 1936 r. wyłącza się gromadę Toporzysko gminy Bystra powiatu myślenickiego Województwa Krakowskiego z zamiejscowego obszaru pocztowego agencji pocztowej Bystra k/Jordanowa i włącza się ją równocześnie do zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu pocztowego w Jordanowie.

Nr. OOrg. 42/76 z dnia 3 lutego 1936 r.

33

Zmiana okręgów pocztowych.

Z dniem 15 lutego 1936 r. wyłącza się gromadę Kędzierzynka gminy Raciechowice powiatu Myślenickiego Województwa Krakowskiego z zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu pt. Dobczyce i włącza się ją równocześnie do zamiejscowego obszaru pocztowego agencji pocztowej w Raciechowicach.

Nr. OOrg. 42/9 z dnia 6 lutego 1936 r.

34

Zmiana urzędów kontrolnych

W związku z zarządzeniem wykonawczem „Nowa organizacja państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" Dziennik Zarządzeń Nr. 3. ex 1936 r. poz. 22. dz. II. pkt. h. zmienia się częściowo zarządzenie z dnia 11. X. 1934 r. Nr. AO. 90/23 ogłoszone w Dzienniku Zarządzeń Nr. 16 ex 1934 r. poz. 156. w ten sposób, że urzędami kontrolnemi ustanawia się obwodowe urzędy pocztowe wzgl. pocztowo-telekomunikacyjne.

Wobec powyższego w miejsce urzędu pt. Biała utanawia się urzędem kontrolnym obwodowy urząd pt. Oświęcim 1, w miejsce urzędu pt. Będzin obwodowy urząd pt. Sosnowiec 1, oraz w miejsce urzędu pt. Nowy Targ obwodowy urząd pt. Zakopane 1.

Zarządzenie powyższe obowiązuje od dnia 1 marca 1936 r.

Nr. OOrg. 80/10 z dnia lutego 1936 r.

35

Wykaz reklam do wywieszenia.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwoliło „Państwowym Zakładom Tele. i Radjotechnicznym" na bezpłatne wywieszenie w urzędach i agencjach p. t. plakatów o wymiarze 70x100 cm. reklamujących radjoodbiornik „Detefon" i „Echo", na okres jednego roku, licząc od dnia 20 bm.

Plakaty te zostaną rozesłane przez „Państwowe Zakłady Tele. i Radjotechniczne" bezpośrednio do urzędów i agencyj p. t.

Nr. OOg. 410 z dnia 6 lutego 1936 r.

36

Ubezpieczenia Społeczne.

Na mocy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. obowiązują przejściowo w okresie od dnia 1. lutego 1936 r. do dnia 31 grudnia 1937 r. zniżone składki za ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych.

Wobec powyższego już w miesiącu lutym br. należy potrącać składki za ubezpieczenie emerytalne robotników (pracowników fizycznych) i pracowników umysłowych według nowo obowiązującego wymiaru, mianowicie:

ZA UBEZPIECZENIE	SKŁADKI:		
	pracodawcy	ubezpieczonego	Razem
robotników wzgl. prac. fiz.	1.6%	2.6%	4.2 %
pracowników umysł. zarabiających miesięcznie:			
ponad zł. — do zł. włącznie:			
60 — 400	4.1%	2.4%	6.5%
400 — 800	3.3%	3.2 %	6.5%

Zatem w wykazach składek ubezp. (wzór zamieszczony w Dz. Zarz. Dyr. Nr. 2 z r. 1936 poz. 18) kolumnach 10, 11, 12 o 13 zajdą następujące zmiany:

1) w rubryce obejmującej kolumnę 10 i 11 w miejsce dotychczasowej pełnej składki 5.2% wpisać 4.2% w kolumnie 10-tej zamiast 3.3% wpisać 2.6% w kolumnie zaś 11-tej zamiast 1.9% wpisać 1.6%
2) w rubryce obejmującej kolumnę 12 i 13. w miejsce pełnej składki 10% wpisać 8.5%, w kolumnie 12-tej zamiast 4% wpisać 3.2%, w kolumnie zaś 13-tej zamiast 6% wpisać 5.3%.

Ad 2) na pełną składkę w wysokości 8.9% przypadają:

a) składki za ubez. emerytalne wysokości 6.5% (vide tabela),
b) składki za ubezp. na wypadek braku pracy w wysokości 2% z czego pracodawca opłaca 1.2%, ubezpieczony 0.8%, przy pracownikach zarabiających ponad 400 zł. do 800 zł. włącznie pracodawca opłaca 1%, ubezpieczony 1%.

Nr. AKR. 180/22/36 z dnia 10 lutego 1936 r.

37

Informowanie prasy o sprawach pocztowych.

Wobec zdarzających się coraz częściej wypadków nieprzestrzegania tajemnicy służbowej przez pracowników tut. Okręgu przypomina się, iż po myśli §. 23. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon" (Dz. U. M. P. i T. Nr. 2. ex 1934 r.) pracownik ma zachować w ścisłej tajemnicy wszelkie sprawy, o których dowiedział się dzięki swemu stanowisku służbowemu, lub przy wykonywaniu swoich obowiązków służbowych, wobec każdego komu nie jest obowiązany donosić o tem służbowo. Pracownikowi nie wolno informować osób postronnych nawet o takich sprawach służbowych, które nie mają charakteru spraw tajnych lub poufnych.

Chodzi tu przedewszystkiem o udzielanie informacyj w jakiejkolwiek postaci redakcjom i administracjom czasopism do czego wymagane jest **bezwzględnie** zezwolenie Dyrekcji Okręgu P. i T. Ma to na celu uniknięcie z jednej strony wprowadzenia w błąd publiczności, przez udzielenie mylnych informacyj, z drugiej zaś strony to, iż w wypadkach zaistnienia nadużyć przedwczesne podanie ich do wiadomości publicznej utrudnia, lub niejednokrotnie wręcz uniemożliwia doprowadzenie wszczętych dochodzeń do pozytywnych wyników.

Podając powyższe do wiadomości poleca się p.p. Naczelnikom urzędów pouczyć odpowiednio podległy im personel, a w wypadku stwierdzenia tego rodzaju naruszenia obowiązków służbowych donieść o tem Dyrekcji w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Nr. OOg. 10. z dnia 13 lutego 1936 r.

OBWIESZCZENIE.

Poprawki do zarządzenia wykonawczego do nowej organizacji p. p. P. P. T. i T. Dz. Zarz. Nr. 3/1936 r.

W zarządzeniu wykonawczem: Nowa Organizacja państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" ogłoszonem w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu P. i T. w Krakowie Nr. 3 ex 1936 r. poz 22 należy poczynić następujące poprawki:

1) str. 19. skreślić słowa „oraz likwidacja uposażeń i wynagrodzeń dla personelu Okręgowych Składnic Materjałów",
2) str. 32 pkt. D. skreśla się słowo „materjałowego" a dodaje się słowo „pieniężnego",
3) str. 46. skreśla się słowo „Pińczów" a dodaje się słowo „Oświęcim 1"
4) str. 47. przy słowie Żywiec dodaje się liczbę „1",
5) str. 54 należy poprawić na 53, zaś str. nie posiadająca numeru, należy oznaczyć liczbą 54,
6) str. 66 pkt. 7. skreśla się słowo „jedynie" a w jego miejsce dodaje się słowo „również",
7) str. 66. pkt. 15. w nawiasie skreśla się „z 1921 r." a dodaje się „z 1933 r.",
8) str. 68. skreśla się „II. Zawiązanie stosunku służbowego" a w jego miejsce dodaje się „II Badanie lekarskie kandydatów",
9) str. 68. skreślić „II" a w to miejsce wstawić „III".

Nr. OOrg. 80/36 z 12 lutego 1936 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KRAKOW, UL. WARSZAWSKA L. 3.

PRENUMERATA NA ROK 1936 WYNOSI:
kwartalna 1 zł. 20 gr. | półroczna 2 zł. 40 gr. | roczna 4 zł. 80 gr.

Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. 10 gr. tabelaryczne 20 gr.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

WYDAWNICTWO DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia L. Grontosia, dzierżawca J. Kowalski, w Krakowie, ul. Stolarska L. 6.